

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/137/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821202850
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8821202850.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Barborou Kovalikovou v spore žalobcu: E. V., W.. XX. XX. XXXX, M. F. N.W. XXX/XX, XXX XX U. W. M., zastúpeného: Advokátska kancelária Mgr. Ondrej Barna, Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, zastúpenému: Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia 562,64 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. U r č u j e , že úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 6075973 z 29. 07. 2010 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 562,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 562,64 eur od 26. 02. 2022 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí pôžičky č. 6075973 z 29. 07. 2010, v časti VII. Vyhlásenie klienta, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí pôžičky č. 6075973 z 29. 07. 2010 v časti VII. Vyhlásenie klienta, v znení: „Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nesplním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosti voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. U r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o poskytnutí pôžičky č. 6075973 z 29. 07. 2010, v časti VII. Vyhlásenie klienta v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len “Zákon”) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a. s. (VÚB, a. s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a. s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné

námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu. Súhlasím, aby Spoločnosť poskytovala moje osobné údaje v rozsahu identifikačných údajov uvedených v tejto Zmluve, údajov týkajúcich sa mojich záväzkových vzťahov medzi mnou a Spoločnosťou a údajoch o plnení mojich záväzkov vyplývajúcich z týchto vzťahov a za účelom uvedeným v Informácii podľa § 10 Zákona (ďalej len „Informácia“) prevádzkovateľovi Non Banking Credit Bureau, záujmové združenie právnických osôb, v skratke NBCB, Identifikačné číslo: 420 534 04, so sídlom Cintorínska 21, 811 08 Bratislava zapísané v registri záujmových združení právnických osôb vedenom Krajským úradom v Bratislave. Svoj súhlas udeľujem na dobu 5 rokov v prípade neakceptácie návrhu Zmluvy jednou zo zmluvných strán. V prípade vzniku zmluvného vzťahu svoj súhlas udeľujem na dobu 10 rokov po uhradení všetkých mojich záväzkov voči Spoločnosti v súlade s platnou právnou legislatívou. Tento súhlas je možné odvolať len za podmienky, že v lehote stanovenej týmto súhlasom sa hodnoverne preukáže ich nezákonné spracúvanie a tým porušovanie mojich práv a právom chránených záujmov ako dôsledku takéhoto spracúvania.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. U r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. 6075973 z 29. 07. 2010, v časti 6. Podmienky splácania, v bode 6.7., v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. U r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. 6075973 z 29. 07. 2010, v časti 11. Poplatky, pokuty, sankčne úroky, v bode 11.2., v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tejto deň sa pokuta stáva aj splatnou.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia 562,64 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmysle výroku tohto rozhodnutia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobca podanie žaloby odôvodnil tým, že s právnym predchodcom žalovaného uzavrel Zmluvu o poskytnutí pôžičky, č. 6075973 z 29. 07. 2010 (ďalej len „Zmluva“). Právny predchodca žalovaného mu na základe tejto zmluvy poskytol pôžičku vo výške 850,- eur, ktorú mal zaplatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 29,43 eura, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 29,18 %, s RPMN vo výške 29,18 % a s priemernou RPMN vo výške 51,49 %. Žalovanému zaplatil sumu v celkovej výške 1.412,64 eura. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvoril ako spotrebiteľ s právnym predchodcom žalovaného, dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSU“). Konkrétne podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať: druh spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ ZoSU), dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSU), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSU). V súvislosti s povinnosťou dodávateľa uvádzať v Zmluve aj dobu trvania zmluvy, poukázal na uznesenie Krajske'ho su'du v Pres'ove, sp. zn. 19Co/76/2019 z 20. 02. 2020, rozsudok Krajske'ho su'du v Pres'ove, sp. zn. 6Co/116/2019 z 28.11.2019, rozsudok Krajske'ho su'du v Pres'ove, sp. zn. 1CoCsp/19/2020 z 19.11.2020. Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 6075973 z 29. 07. 2010 neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 29,18 %. Podľa tejto oficiálnej kalkulačky MF SR je hodnota RPMN 31,23 %. V súvislosti s povinnosťou dodávateľa uvádzať v Zmluve

aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/7/2017 z 06. 04. 2017, rozsudok Krajskeho súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/228/2016 z 07. 11. 2017, rozsudok Krajskeho súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/23/2019 z 30. 05. 2019. V Zmluve o poskytnutí pôžičky č. 6075973 z 29. 07. 2010 je uvedená nesprávne celková suma pôžičky - 1.372,80 eura a výška celkových nákladov spotrebiteľa - 522,80 eura. Keďže úver mal žalovanému zaplatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 29,43 eura, celková suma pôžičky tak predstavuje správne sumu 1.412,64 eura (48 x 29,43 eura = 1.412,64 eura). Celková výška nákladov predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ na úver skutočne zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu 1.412,64 eura a výškou poskytnutého úveru 850,- eur. Skutočná celková výška nákladov je preto správne 562,64 eura. Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 6075973 z 29. 07. 2010 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, f/ a j/ ZoSÚ, preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Aj keby úver nebol bezúročný a bez poplatkov z dôvodov uvedených vyššie, tak v úverovej zmluve je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 29,18 %. V tejto súvislosti poukázal na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v mesiaci júl 2010, vo výške 11,63 % p. a. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v úverovej zmluve je takmer trojnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 1. júla 2009). Vzhľadom na uvedené považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o poskytnutí pôžičky, č. 6075973 z 29. 07. 2010, vo výške 29,18 %, za absolútne neplatnú. Žalovanému na predmetný úver zaplatil sumu 1.412,64 eura. Keďže žalovaný mu poskytol úver vo výške 850,- eur, mohol sa tak na jeho úkor bezdôvodne obohatiť o sumu 562,64 eura. Podmienkou priznania bezdôvodného obohatenia je posúdenie súdom, či ide o úver bezúročný a bezpoplatkový a z tohto zistenia súdu sa dozvie, či sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil alebo nie a v akej výške.

3. Zmluva o poskytnutí pôžičky ďalej obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti VII. Vyhlásenie klienta, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“ Zmluvnú pokutu, sankčný úrok, či kompenzáciu ušlých výnosov si s právnym predchodcom žalovaného individuálne nedojednal. Tie boli včlenené malým písmom do textu úverových podmienok zo strany právneho predchodcu žalovaného, pričom on ich nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Poukazuje na to, že vzhľadom na neurčitosť daného zmluvného ustanovenia nie je možné zistiť ani prípadnú výšku zmluvnej pokuty, sankčných úrokov alebo ušlých výnosov. Keďže si môže dodávateľ pod týmito pojmi uplatňovať voči nemu akékoľvek peňažné plnenia, ktoré v čase podpisu zmluvy si nemohol ani predstaviť, vytvára táto zmluvná podmienka hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, výlučne v prospech dodávateľa. Z tohto dôvodu sú naplnené predpoklady neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Zmluva o poskytnutí pôžičky obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti VII. Vyhlásenie klienta, v znení: „Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nespĺním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosti voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je priamo včlenená do podmienok spotrebiteľskej úverovej zmluvy. Takéto zmluvné dojednanie vytvára hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy, v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľovi hrozí, že aplikáciou predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy mu dôjde k vzniku priamej majetkovej škody vo forme mesačnej zrážky zo mzdy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy totiž nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Závažnosť a dopady aplikácie dohody o zrážkach zo mzdy na spotrebiteľa sú tak nepriaznivé, že si vyžadujú osobitné dojednanie a nie zakomponovanie dohody o zrážkach zo mzdy do úverových podmienok spotrebiteľskej zmluvy tak, aby unikli pozornosti spotrebiteľa, čo už mnohokrát judikovali aj sudy SR. Zmluva o poskytnutí pôžičky obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v časti VII. Vyhlásenie klienta, v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len “Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené

v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a. s. (VÚB, a. s.) a jej dcérskymi spoločnosťami, spoločnosťou Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a. s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu. Súhlasím, aby Spoločnosť poskytovala moje osobné údaje v rozsahu identifikačných údajov uvedených v tejto Zmluve, údajov týkajúcich sa mojich záväzkových vzťahov medzi mnou a Spoločnosťou a údajoch o plnení mojich záväzkov vyplývajúcich z týchto vzťahov a za účelom uvedeným v Informácii podľa § 10 Zákona (ďalej len „Informácia“) prevádzkovateľovi Non Banking Credit Bureau, záujmové združenie právnických osôb, v skratke NBCB, Identifikačné číslo: 420 534 04, so sídlom Cintorínska 21, 811 08 Bratislava zapísané v registri záujmových združení právnických osôb vedenom Krajským úradom v Bratislave. Svoj súhlas udeľujem na dobu 5 rokov v prípade neakceptácie návrhu Zmluvy jednou zo zmluvných strán. V prípade vzniku zmluvného vzťahu svoj súhlas udeľujem na dobu 10 rokov po uhradení všetkých mojich záväzkov voči Spoločnosti v súlade s platnou právnou legislatívou. Tento súhlas je možné odvolať len za podmienky, že v lehote stanovenej týmto súhlasom sa hodnoverne preukáže ich nezákonné spracúvanie a tým porušovanie mojich práv a právom chránených záujmov ako dôsledku takéhoto spracúvania.“ Je neprijateľné, ak dodávateľ spotrebiteľovi predloží na podpis predformulovanú zmluvnú podmienku, podľa ktorej má spotrebiteľ udeliť široko koncipovaný súhlas, s nakladaním s jeho osobnými údajmi po dobu 10 rokov od podpisu zmluvy bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy a dokonca, ak zmluva vôbec nevznikne, tak tento súhlas, nielenže trvá ešte rok, ale aj po uplynutí tohto roka nezanikne uplynutím času, ale spotrebiteľ je povinný odvolať súhlas písomným oznámením. Ukladanie takýchto povinností spotrebiteľovi nemá oporu v žiadnom zákone. Takýto súhlas formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a sú v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ). Na podporu tvrdení poukázal na rozhodnutie SOI, č.: P/0331/07/11, z 25.11.2011, ktorým boli obdobné zmluvné podmienky, pod bodom 14.14 a 14.15, v časti II. neprijateľné podmienky vo Všeobecných obchodných podmienkach posúdené, ako neprijateľné, s hodnotením, že: „Správny orgán v kontexte posúdenia zmluvných podmienok má zato, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy alebo Zmluvy o zabezpečení bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, s overovaním osobných údajov u iných osôb podľa uváženia účastníka konania, so spracovaním osobných údajov na účely priameho marketingu, telefonického kontaktu, elektronickej formy komunikácie a korešpondencie medzi stranami, a ďalšie, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Podmienky sú neprijateľné z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, postrádajú akýkoľvek rozumný základ a sú spôsobilé založiť vážny zásah do súkromného a rodinného života.“, a v časti III. neprijateľné podmienky vo formulárovej Zmluve (o pôžičke), s hodnotením: „Správny orgán v kontexte s posúdením zmluvných podmienok má zato, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytnutím osobných údajov spotrebiteľa tretej osobe, so spracovaním osobných údajov po dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom je spotrebiteľ oprávnený odvolať svoj súhlas najneskôr po jednom roku od udelenia súhlasu v prípade, že zmluva nevznikne; so spracovaním osobných údajov treťou osobou po dobu 5 rokov aj v prípade neakceptácie návrhu zmluvy jednou zo zmluvných strán; so spracovaním osobných údajov na dobu 10 rokov po uhradení všetkých záväzkov spotrebiteľa, pričom tento súhlas je možné odvolať len za podmienky, že v bližšie neurčenej lehote „stanovenej týmto súhlasom“ sa hodnoverne preukáže ich nezákonné spracovanie a tým porušovanie práv a právom chránených záujmov spotrebiteľa ako dôsledku takéhoto spracúvania; formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne požaduje. Podmienky sú neprijateľné z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery (ochrany oprávnených záujmov spotrebiteľa) zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, postrádajú akýkoľvek rozumný základ a sú spôsobilé založiť neprimeraný zásah do súkromného a rodinného života spotrebiteľa.“ Rovnako,

obdobnú zmluvnú podmienku, posúdila za neprijateľnú, pri zhromažďovaní osobných údajov bankou aj Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR (ďalej len Komisia) pod č. 36101/2017/21 z 24. 01. 2017, na str. 13, čl. 9 bod 9.1, s odôvodnením: „Dobu najmenej desiatich rokov počas ktorej je banka oprávnená osobné údaje spracúvať za účelom vymedzeným v z. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a ktorá môže byť počítaná dokonca až od ukončenia zmluvného vzťahu, hodnotíme ako dobu zjavne neodôvodnenú, umožňujúcu banke spracúvať osobné údaje v rozpore so skutočnosťou vyplývajúcou zo z. č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, že je ako spracúvateľ osobných údajov povinná zabezpečiť, aby zhromaždené osobné údaje boli spracúvané vo forme umožňujúcej identifikáciu dotknutých osôb počas doby nie dlhšej, ako je nevyhnutné na dosiahnutie účelu spracúvania. Podľa názoru Komisie nie je účelný ani dôvodný ani rozsah subjektov, ktorým sa majú osobné údaje poskytnúť.“ Neprijateľnosť obdobnej zmluvnej podmienky určil aj Krajský súd Prešov, rozsudkom, sp. zn. 11Co/33/2017 z 12. 09. 2017. Zmluva o poskytnutí pôžičky obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, vo Všeobecných obchodných podmienkach k tejto zmluve, v časti 6. Podmienky splácania, v bode 6.7., v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“ O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky už rozhodol rozsudkom Okresný súd Prešov, sp. zn. 24Csp/26/2017 zo dňa 04. 04. 2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 18Co/90/2018 zo dňa 19. 11. 2018. V tejto súvislosti tiež poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 20Csp/91/2020 zo dňa 07. 09. 2020, ktorý obdobnú zmluvnú podmienku taktiež určil za neprijateľnú. Rozsudok súdu 1. inštancie bol v tejto časti potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19CoCsp/54/2020 zo dňa 10. 06. 2021. Zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, vo Všeobecných obchodných podmienkach k tejto zmluve, v časti 11. Poplatky, pokuty, sankčné úroky, v bode 11.2. v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tejto deň sa pokuta stáva aj splatnou.“ Zmluvnú pokutu si s právnym predchodcom žalovaného individuálne nedojednal. Bola včlenená malým písmom do textu úverových podmienok zo strany právneho predchodcu žalovaného, pričom ich nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Všeobecné obchodné podmienky majú upravovať len technické okolnosti zmluvného vzťahu a nemôžu obsahovať neurčité povinnosti, ktoré majú mať za následok dodatočné peňažné plnenie. Poukázal na to, že vzhľadom na neurčitosť daného zmluvného ustanovenia nie je možné zistiť ani presnú výšku zmluvnej pokuty. Keďže si môže dodávateľ pod týmto pojmom uplatňovať voči nemu akékoľvek peňažné plnenie, o ktorom ani netušil a ktoré v čase podpisu zmluvy si nemohol ani predstaviť, vytvára táto zmluvná podmienka hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, výlučne v prospech dodávateľa. Z tohto dôvodu sú naplnené predpoklady neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (§ 298 ods. 1 CSP, Rozsudok SD EU C-240/98 až C-244/98), teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia jej neplatnosti domáhal (§ 3 ods. 5 veta prvá zák. č. 250/2007 Z. z.). Neprijateľná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto stavom sa vypořádaval aj SD EU v rozsudku č. C-473/00, keď uviedol, že „Národná právna úprava, ktorá národnému súdu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzavretej, znemožňuje po uplynutí premlčacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzavretej, je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS.“ Súdny dvor judikoval, že existuje „nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalosť zmluvných podmienok a preto sa musí súd aj bez návrhu zaoberať nekalými podmienkami. Poukázal na rozsudky v spojených prípadoch Oceano grupo editoriale, Godard čl.61, Mostaza Claro čl. 25-28, Pannon, uznesenie POHOTOVOSŤ C-76/10, čl. 49- 51.

4. Právny zástupca žalovaného so žalobou nesúhlasil a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Vo vyjadrení uviedol, že žalobca v úvode podanej žaloby namieta bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru, čo odôvodňuje nasledovne:

- a) Absenciou údajov o druhu spotrebiteľského úveru
- b) Absenciou údajov o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- c) Nesprávne uvedeným údajom o hodnote RPMN
- d) Nesprávne uvedeným údajom o celkovej čiastke
- e) Údajným rozporom dohodnutej úrokovej sadzby s dobrými mravmi.

Ad a)

Samotná Zmluva je označená ako „ŽIADOSŤ A ZMLUVA O POSKYTNUTIE PÔŽIČKY“ (rýchla pôžička) pričom druh úveru Zmluvy je definovaný v článku 1.1 VOP definície: Pôžička: znamená bezúčelový spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej Klientovi Spoločnosťou. Uvedeným ustanovením je splnená požiadavka ustanovenia §9 ods. 2 a) zákona č. 129/2010 Z. z.

Ad b)

Doba trvania Zmluvy je stanovená v bode 12.1 VOP nasledovným opisným spôsobom: „Zmluva sa skončí úplným splatením všetkých záväzkov a pohľadávok Klienta vo vzťahu k Spoločnosti podľa Zmluvy“. Doba trvania Zmluvy je v zmluve uvedená jediným možným spôsobom akým sa dá vyjadriť, a to opisným spôsobom. Doba trvania zmluvy je odlišný pojem ako termín konečnej splatnosti, ktorý je vyjadrený konkrétnym dátumom. Doba trvania zmluvy uvádza do kedy budú zmluvné strany viazané ustanoveniami zmluvy. Táto doba nie je vopred známa nakoľko dlžník môže úver splatiť predčasne no aj neskôr v prípade, ak sa omešká so splatením splátok, resp. s veriteľom dohodne napr. odklad splátok. Táto skutočnosť je zrejmá aj z bodu 12.2 VOP, v zmysle ktorého: „Klient ako aj Spoločnosť je oprávnená Zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu.“ Poukázal aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. 03. 2021 sp. zn. 17CoCsp/42/2020. „V prejednávanej veci žalobca zvolil opisný spôsob nevzbudzujúci žiadne pochybnosti, že zmluva bude trvať do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ záväzok bude splnený poslednou anuitnou splátkou 01. 05. 2024, bude zmluva ukončená k tomuto dátumu. Pokiaľ však nebudú uhradené všetky anuitné splátky, zmluva bude trvať až kým spotrebiteľia dlh nevyrovnajú celkom.“

Ad c)

Žalobca namieta nesprávne uvedený údaj o výške RPMN, ktorý je v Zmluve uvedený vo výške 29,18 % a predkladá výpočet podľa internetovej kalkulačky Ministerstva financií SR. Uvádza, že RPMN je v Zmluve uvedená správne. Právnomu zástupcovi žalovanej je z jeho činnosti známe, že správnosť RPMN je overovaná výpočtom na internetovej stránke <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>, preto si dovoľuje dať do pozornosti skutočnosť, že uvedená kalkulačka nie je aplikovateľná na sporný zmluvný vzťah. Internetová kalkulačka počíta s predpokladom, že splátka je splatná buď na konci resp. na začiatku obdobia, avšak v spornom prípade bola splatnosť splátky dojednaná na 20. deň v mesiaci (viď bod 6.2 VOP). Už táto skutočnosť spôsobí odchýlku vo výpočte, nakoľko pre správnosť výpočtu je potrebné aby interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov zohľadňoval presný počet dní (viď nižšie vzorec na výpočet RPMN - S1). Zároveň poukazuje aj na upozornenie uvedené pri samotnej internetovej kalkulačke: Upozornenie: uvedená kalkulačka RPMN má nezáväzný charakter a slúži výlučne na informatívne účely. Zároveň uvádza, že žalobca pri výpočte RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky nepoužil správne vstupné údaje nakoľko splátka bez poplatku za fakultatívne poistenie úveru bola vo výške 28,60 eur. Pri zadaní týchto údajov je výsledok internetovej kalkulačky 25,88 %, čo naopak nižšia suma ako uvedené v Zmluve, ale opäť to nie je presná hodnota. V prejednávanej Zmluve neboli dohodnuté žiadne povinné poplatky ani platby a tak dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 29,18% je jedinou odplatom veriteľa - z tohto dôvodu je tento údaj aj totožný s ročnou percentuálnou mierou nákladov. Predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené v bode 7.1 až 7.3 VOP a v časti III Zmluvy.

Ad d)

Žalobca namieta nesprávne uvedenú celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej ako „ZoSU“) a poukazuje na nesúlad násobku splátok zo sumou 1372,80 € uvedenou v Zmluve o úvere. Pri výpočte celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a výpočte RPMN je potrebné mať na zreteli, že Poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy o úvere je v tomto prípade fakultatívne, t. j. ide o možnosť, nie povinnosť dojednať taký druh poistenia - dané vyplýva z časti IV Zmluvy, v zmysle ktorej mal žalovaný možnosť zvoliť si medzi Základným súborom poistenia A), komplexným súborom poistenia B) alebo Odmietnuť poistenia, pričom túto možnosť mal v Zmluve vizuálne oddelenú, aby bola pri preštudovaní Zmluvy neprehliadnuteľná. Keďže poistenie nebolo povinné (záležalo len od preferencie žalovaného), Zmluvu o úvere bolo možné uzavrieť a úver poskytnúť

za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Poistné do výpočtu celkových nákladov v takom prípade z dôvodu jeho fakultatívnosti nevstupuje - nie je teda povinné a úverovú zmluvu za rovnakých podmienok môže klient uzatvoriť aj bez dojednaného poistenia. Takto „fakultatívne“ koncipované poistenie potom v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zahrnuté do výpočtu celkových nákladov a teda ani do RPMN - podľa § 2 písm. g) ZoSU. Celková čiastka úveru je tak vypočítaná nasledovne: počet splátok 48 x mesačná splátka bez poistenia 28,60 eur = 1.372,80 eur, čo je hodnota uvedená v časti III Zmluvy.

Ad e)

Žalobca v podanej žalobe namieta, že v Zmluve dohodnutá úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi. V prvom rade žalovaný poukazuje na to, že úroková sadzba neslúži na porovnanie výhodnosti resp. nevýhodnosti úverov, a to najmä z dôvodov, že úroková sadzba nie je relevantným údajom, na základe ktorého je možné posúdiť výhodnosť úveru. Nie je ničím nezvyčajným, že úver s nižšou úrokovou sadzbou je pre spotrebiteľa menej výhodný v porovnaní s úverom s násobne vyššou úrokovou sadzbou. V prípade pochybností vie žalovaný predložiť celý rad zmlúv, pri ktorých je úroková sadzba mnohonásobne vyššia ako priemerná, no odplata zďaleka nedosahuje maximálnu možnú hodnotu stanovenú zákonom. Hodnotu priemernej úrokovej sadzby výrazne ovplyvňujú aj rôzne takmer bezúročné úvery, pri ktorých je odplata tvorená iba poplatkami alebo iným plnením. Úroková sadzba je jedným z hlavných údajov, o ktoré opierajú veritelia svoje ponuky, a to najmä z dôvodu, že aj pri ponúknutí nízkej úrokovej sadzby môžu byť celkové náklady spotrebiteľa podstatne vyššie ako v prípade ponuky konkurencie s vyššou úrokovou sadzbou. Žalovaný však pri ponuke úveru konal transparentne, bez akýchkoľvek bočných plnení alebo poplatkov a úrok je tak jedinou odplatom. Údaje o priemerných úrokových mierach z úverov zároveň absolútne nereflektujú rozdelenie úverov podľa ich výšky, čo je jedným z hlavných faktorov napr. aj pri hodnotách priemernej RPMN, kedy úvery v danom období s výškou do 1.500,- eur dosahovali priemernú hodnotu RPMN 51,49 %, kým úvery s výškou nad 6.500,- eur dosahovali priemernú hodnotu RPMN iba 13,77 %. V prípade ak by pri všetkých poskytnutých úveroch bol úrok jedinou odplatom tento pomer 51,49 % a 13,77 % by rovnako platil aj pri priemerných úrokových sadzbách. Nie je preto objektívne možné porovnať úrokovú sadzbu s priemernými hodnotami iných úverov a povedať, že je v rozpore s dobrými mravmi alebo neprimerane vysoká. Porovnávanie úverov na základe úrokovej sadzby je len nešťastným zvykom vychádzajúcim z neznalosti matematickej podstaty úrokovej sadzby, pretože úroková sadzba má pre zhodnotenie výhodnosti úveru menšiu výpovednú hodnotu ako výška mesačnej splátky. Bez rozlíšenia toho, či je odplata tvorená len úrokom alebo aj poplatkami a ďalšími plneniami zo strany dlžníka nemá stanovenie nejakého násobku úrokovej sadzby nad ktorý by bola úroková sadzba v rozpore s dobrými mravmi žiaden matematický ani logický základ. Vyššie uvedené je samozrejme hlavným dôvodom zavedenia Ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá bola v čase uzatvorenia Zmluvy jediným objektívnym údajom, na základe ktorého by bolo možné posúdiť prípadný rozpor s dobrými mravmi. Údajom, ktorý zo zákona slúži na práve porovnanie jednotlivých úverov je Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj ako „RPMN“). Predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úvere vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Je to číslo ktoré má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru. Ak by bola úroková sadzba relevantným údajom pre zhodnotenie výhodnosti resp. nevýhodnosti poskytnutého úveru, zákonodarca by sa neobťažoval so zavádzaním pojmu RPMN a jeho rozsiahlej právnej úpravy. V prípade neskôr uzatvorených úveroch zákonodarca stanovil pojem aj odplaty, ktorá práve z vyššie uvedených dôvodov vychádza práve z hodnôt RPMN a nie hodnoty priemerných úrokových sadzieb. V Zmluve bola úroková sadzba stanovená na sumu 29,18 % p. a. rovnako tak bola na sumu 29,18 % stanovená aj hodnota RPMN, a to z dôvodu, že v prípade ponúkaného úveru predstavoval úrok jedinou odplatu veriteľa. Žalobca v prílohe predkladá Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2010, ktoré sa vzťahujú na uzatvorenú zmluvu, v zmysle ktorých bola priemerná RPMN pre obdobný úver 51,49 % . V zmluve dohodnutá RPMN je o 22,31 % nižšia ako priemerná hodnota RPMN, preto nemožno ani úrokovú sadzbu, ktorá je podmnožinou RPMN posúdiť ako neprimerane vysokú, resp. v rozpore s dobrými mravmi. Posúdiť úrokovú sadzbu ako v rozpore s dobrými mravmi pri prejedávanom úvere, ktorý je pre spotrebiteľa o 22,31 % (teda takmer polovicu) výhodnejší ako priemerný úver v danom období s výškou do 1.500,- eur a splatnosťou od 1 do 5 rokov, a to na základe porovnania údajov, ktoré neslúžia na porovnávanie výhodnosti úveru nemá žiadne opodstatnenie. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5Cdo/26/2011 pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej

situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. V súvislosti s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 01. 07. 2009, na ktoré žaloba poukazuje uvádza, že žalobca toto rozhodnutie zjavne nečítal s porozumením a do svojej žaloby vytrhol z kontextu jednu vetu: „O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy...“ V prejednávanej veci posudzoval Najvyšší súd SR úrokovú sadzbu vo výške 60 % pri Zmluve zo dňa 10. 06. 2003, pričom v danom období boli priemerné úrokové sadzby 9,79 % pri úveroch splatných nad 5 rokov a 12,72 % pri úveroch splatných od 1 do 5 rokov. Aj napriek skutočnosti, že úroková sadzba 60 % bola v podstate 5-násobkom priemernej hodnoty úrokovej sadzby v čase poskytnutia úveru Najvyšší súd SR nevyjadril názor, že by bola úroková sadzba v rozpore s dobrými mravmi, ale súdu vrátil vec na ďalšie konanie. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 1MCdo/1/2009 zo dňa 01. 07. 2009: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Preto sa touto skutočnosťou mal súd v rámci dokazovania zaoberať a ustáliť, či obsah právneho úkonu, v ktorom je výška úrokov 60 % ročne, neodporuje dobrým mravom, aj keď sa účastníci právneho úkonu na výške úrokov dohodli. Za účelom určenia prípustnej miery úroku preto treba doplniť dokazovanie vyjadrením minimálne jedného peňažného ústavu k výške úrokovej miery poskytovanej v peňažných ústavoch, až potom možno o žalobe rozhodnúť.“

5. V súvislosti s prípadným bezdôvodným obohatením žalovaného na úkor žalobcu uvádza, že dohodnutý úver bol žalobcom riadne splatený v roku 2014. V zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka: Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. V tejto súvislosti vznáša námietku premlčania.

6. Žalobca ako ďalší žalobný bod uvádza určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobca ako prvú neprijateľnú zmluvnú podmienku uvádza ustanovenie v bode VII Zmluvy. Ako piatu neprijateľnú zmluvnú podmienku žalobca uvádza bod 11.2 VOP. K Zmluvnej pokute si dovoľuje uviesť, že ide samozrejme o sankčný poplatok spojený primárne s „donucovacím“ zámerom. Pri uzatváraní zmluvy si je klient žalovaného vedomý výšky sankčných poplatkov, čím tieto poplatky spĺňajú donucovaciu funkciu a psychologicky vplyvajú na klienta, aby v prípade akýchkoľvek ťažkostí žalovaného vopred kontaktoval so snahou nepriaznivú situáciu riešiť a predísť tak akýmkoľvek sankciám. Uvádza, že zmluvná pokuta ako i sankčný úrok sú jasne definované v bodoch 11.2 a 11.3 Zmluvy a zároveň sú tieto sankcie uplatnené a vyúčtované na základe § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré s ukladaním sankcií rámci spotrebiteľskej zmluvy vyslovene počíta a v bode 3 stanovuje maximálnu výšku sankcií. Nakoľko ide o zmluvnú podmienku, ktoré je stanovená vyslovene na základe nariadenia vlády nemôže byť posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka. V zmluve dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 10 % z omeškanej splátky, teda celkovo maximálne v sume 132,28 eur, tieto ustanovenia spolu s úrokom z omeškania (ktorého výška je stanovená práve uvedeným nariadením) plne rešpektuje. Rozhodne teda nejde o „akékoľvek peňažné plnenia“ ako uvádza žalobca ale ide o zákonom stanovené a aprobované sankcie, ktoré nemôžu byť posúdené ako neprijateľná zmluvná podmienka. Pokiaľ však ide o povahu poplatkov, ktoré tvoria cenu úveru, všetky poplatky (a to i sankčné) a náklady či iné zložky ceny súvisiace s úverom,

boli dohodnuté v príslušnej zmluve o úvere a jej súčiastiach, t. j. žalobca svojím podpisom na príslušnej zmluve s takýmito podmienkami, za ktorých je žalovaný ochotný vstúpiť do zmluvného vzťahu, súhlasil a s týmito poplatkami a podmienkami poskytnutia úveru bol nespochybniteľne oboznámený. Pritom však treba brať zreteľ aj na to, že poplatky či iné zložky ceny úveru predstavujú zmluvné ustanovenia, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, a preto sú vylúčené zo súdneho prieskumu neprijateľných podmienok (viď § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka; tým samozrejme netvrdíme, že by boli v rozpore s akýmkoľvek predpisom, práve naopak sú stanovené v súlade s nariadením č. 87/1995 Z. z.). Ide jednoducho o cenu za poskytnutie peňažných prostriedkov (v prípade sankčných poplatkov sa táto zložka ceny úveru aktivizuje až pri porušovaní povinností zo strany klienta banky). Zároveň sú tieto zmluvné podmienky vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a žalobca s nimi bol pred podpisom Zmluvy riadne oboznámený. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/311/2015 zo dňa 23. 03. 2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 8CoCsp/42/2020 z 29. 10. 2021. Rovnaký záver prijala i česká právna teória, podľa ktorej cenovým dojednaním sú aj dojednania v úverových zmluvách o poplatkoch, ktoré sú tak vylúčené z prieskumu ich prípadnej neprijateľnej povahy podľa smernice o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (smernica Rady č. 93/13/EHS)¹. K českej právnej teórii sa v tejto otázke pripojila i súčasná (a už ustálená) česká judikatúra (Najvyšší súd Českej republiky a Ústavný súd Českej republiky nevynímajúc), podľa ktorej napr. poplatky spojené s (aj spotrebiteľským) úverom boli a sú bežnou praxou na danom segmente trhu. Podľa ustálenej českej judikatúry nie je možné pri spotrebiteľských úveroch, v rámci tak komplexného právneho vzťahu, požadovať, aby ku každej jednotlivéj povinnosti bola synalagmaticky naviazaná zodpovedajúca povinnosť druhej zmluvnej strany (neexistuje taký zákonný príkaz či zákaz, podľa ktorého by si na základe slobodne a vážne medzi stranami uzavretej zmluvy o úvere mohol podnikateľský subjekt ako protiplnenie, t. j. ako cenu poskytnutého úveru, požadovať jedine úroky). Zmluva o úvere predstavuje celý komplex práv a povinností, pričom cena úveru nie je tvorená len úrokom, ale i všetkými v zmluve uvedenými povinnosťami - napr. veriteľom požadovanými nákladmi či poplatkami, ktoré (úroky, náklady a poplatky, resp. aj prípadné zmluvné pokuty či sankčné poplatky) tvoria cenu peňazí, t. j. cenu poskytnutého úveru. Ako druhú neprijateľnú zmluvnú podmienku žalobca uvádza vyhlásenie klienta v časti VII. Zmluvy. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, tá je zakotvená priamo v texte Zmluvy, pričom ide o legálny zabezpečovací inštitút podľa § 551 Občianskeho zákonníka, pri ktorého výkone zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia (napr. podľa Exekučného poriadku). Právnym poriadkom aprobovaný a v Občianskom zákonníku explicitne zakotvený zabezpečovací inštitút už podľa svojej povahy ani nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou (zabezpečovací inštitút zabezpečuje akcesoricky povinnosti z hlavného záväzkového vzťahu - zabezpečovací inštitút preto nemôže byť neprijateľnou podmienkou). Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom zabezpečenie záväzku spotrebiteľa formou dohody o zrážkach zo mzdy v čase uzavretia zmluvy o úvere Občiansky zákonník ani iné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa nezakazovali. „Zakázané“ spôsoby zabezpečenia vo vzťahu k Úverovej zmluve boli v čase uzavretia zmluvy výslovne špecifikované v ustanovení § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka (zabezpečovací prevod práva k nehnuteľnosti). Okrem toho, po ostatnej novele zákona o ochrane spotrebiteľa (z. č. 250/2007 Z. z.; novela vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z.) už spoločnosť ani neplánuje k realizácii tejto dohody pristúpiť. Dohodu o zrážkach zo mzdy pre spotrebiteľské vzťahy totiž „zakázala“ (resp. prísne obmedzila) predmetná ostatná novela zákona o ochrane spotrebiteľa s účinnosťou od 01. 05. 2014, čo spoločnosť bez ďalšieho rešpektuje a v súlade so zákonom odstraňuje tento inštitút zo svojej zmluvnej dokumentácie. Pokiaľ ide o staré zmluvy, v ktorých sa zrážky zo mzdy nachádzajú a medzi ktoré sa radí i prejednávaná Zmluva uzatvorená spoločnosťou so Žalobcom, tieto sa spoločnosť rozhodla neuplatňovať. Dôležitou skutočnosťou je však to, že tento inštitút nebol ostatnou novelou zákona o ochrane spotrebiteľa zákonodarcom zahrnutý medzi neprijateľné podmienky. Ak tento inštitút zákonodarca „zakázal“ od 01. 05. 2014 (nie však absolútne, v podstate jeho použitie „len“ sprísnil), znamená to, že do tohto dátumu zakázaný nebol (a určite nemohol byť a ani nemôže byť označený za neprijateľnú podmienku len „z titulu svojej prítomnosti“ v spotrebiteľskom vzťahu, navyše, ak je priamo zakotvený a zreteľne viditeľný v zmluve). Ako tretiu neprijateľnú zmluvnú podmienku žalobca uvádza vyhlásenie klienta v časti VII. Zmluvy. V prvom rade poukazuje na to, že spracovanie osobných údajov dlžníka, je štandardnou súčasťou zmluvných vzťahov, bez ktorého by tento zmluvný vzťah nemohol ani len vzniknúť a preto sa na spracovanie osobných údajov nedá nazerať ako na niečo pre dlžníka negatívne alebo pozitívne. Žalovaný ako subjekt poskytujúci určitú službu žalobcovi takýmto súhlasom musel disponovať a zároveň žalobca, ktorý má záujem o finančné prostriedky musí túto zákonom danú povinnosť strieť. Zakotvenie súhlasu so spracúvaním osobných údajov v zmluve je nielen podľa ich názoru, ale aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov,

v plnom súlade s ochranou osobných údajov. Uvedená zmluvná podmienka nespôsobuje akúkoľvek nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Jedinou povinnosťou klienta banky je strpieť spracovanie jeho osobných údajov, pričom túto jeho povinnosť na druhej strane vyvažujú personalizované marketingové ponuky a služby banky. K dĺžke doby spracovania osobných údajov uvádza, že žalovaný v súlade so súdnou praxou upustil od povinného spracovania osobných údajov na 10 rokov, a túto zmluvnú podmienku v prejednávanej Zmluve upravil a stanovil tak, že doba spracovania osobných údajov bola v Zmluve stanovená obligatórne, a to na dobu jedného roka po zániku Zmluvy. Doba jedného roka, počas ktorého nie je možné súhlas so spracovaním osobných údajov odvolať je nevyhnutná na splnenie zákonných povinností žalovaného, nakoľko aj po ukončení Zmluvného vzťahu musí veriteľ vykonať ešte celý rad administratívnych úkonov. V prípade ak žalobca žalobou poukazuje na dobu 10-tich rokov, uvádza, že táto nie je pre žalobcu povinná a žalobca mal možnosť súhlas so spracovaním osobných údajov v prevyšujúcej časti, t. j. od jedného do desiatich rokov, kedykoľvek písomne odvolať. Toto ustanovenie je tak jednoznačne v prospech spotrebiteľa, pretože mu umožňuje individuálne sa rozhodnúť či má záujem o spracovanie jeho osobných údajov po dobu desiatich rokov (napríklad v prípade jeho opätovného záujmu o marketingové ponuky ďalších bankových produktov, ktoré žalobca aj aktívne využil) alebo nemá záujem o spracovanie jeho osobných údajov žalovaným a ďalšími subjektami. Žalobca bol s týmito ustanoveniami riadne oboznámený, čo potvrdil svojim podpisom na Zmluve. Žalobca zároveň nepredložil jediný dôkaz a neuviedol jediné tvrdenie, ktoré by preukazovalo, že táto zmluvná podmienka pre neho mala akýkoľvek nepriaznivý následok. Zároveň poukazuje na to, že žalobca do dnešného dňa ani len neodvolal súhlas so spracovaním osobných údajov, z čoho jasne vyplýva účel žaloby, ktorým nie je ochrana pred zásahom do práv žalobcu, ale len snaha o zneužitie práva na ochranu spotrebiteľa za účelom obohatenia na úkor žalovaného. Pravdou je práve opak, a to že spracovanie osobných údajov žalovaným a ďalšími určenými osobami slúži predovšetkým na skvalitnenie poskytovaných služieb a marketingové účely. Fakt, že na odvolanie súhlasu dlžníka so spracovaním osobných údajov po uplynutí jedného roka je potrebný samostatný písomný úkon dlžníka nemôže byť dôvodom pre posúdenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky. Zmluva o úvere nie je jednostranným právnym úkonom a žalobcovi prináša tak práva ako aj povinnosti. Toto ustanovenie je v Zmluve uvedené jasne, zrozumiteľne a neexistuje žiadna prekážka, ktorá by bránila žalobcovi, aby svoj súhlas so spracovaním osobných údajov po jedom roku od ukončenia zmluvného vzťahu odvolal. Podľa názoru žalovaného, nemôže byť povinný súhlas so spracovaním osobných údajov na dobu jedného roka vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V súvislosti s druhou časťou súhlasu so spracovaním osobných údajov pre prevádzkovateľa Non Banking Credit Bureau uvádza, že táto požiadavka reflektuje iba veriteľom uloženú povinnosť posudzovania majetkových pomerov klientov s odbornou starostlivosťou pričom záujmové združenie právnických osôb Non Banking Credit Bureau spracúva osobné údaje s cieľom vzájomného informovania sa veriteľských subjektov o bonite, dôveryhodnosti a platobnej disciplíne ich klientov, ochrany oprávnených hospodárskych záujmov a prevencie pred úverovými podvodmi, a za týmto účelom zhromažďuje údaje o záväzkových vzťahoch (úverových produktoch) od nebankových veriteľských subjektov, spracúva ich a prevádzkuje Nebankový register klientskych informácií vytvorený na základe týchto údajov. Na ako štvrtú neprijateľnú zmluvnú podmienku žalobca poukazuje na ustanovenie bodu 6.7 Všeobecných obchodných podmienok (SLPO) (ďalej aj „VOP“). V prvom rade žalobca neuvádza ani jeden dôvod, pre ktorý považuje toto ustanovenie za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný uvádza, že ustanovenie 6.7 VOP nemôže byť posúdené ako neprijateľná zmluvná podmienka, pretože v prvej vete toto ustanovenie iba konkretizuje údaj, ktorý slúži ako variabilný symbol. Druhá veta tohto ustanovenia je iba logickým upozornením na skutočnosť, že v prípade neuvedenia správnych platobných údajov platba nebude považovaná za úhradu splátky. Jediným dôvodom je, že variabilný symbol je hlavným identifikačným údajom pri platbách, ktorých žalovaný prijíma denne tisíce. Ručné spracovanie a dohľadávanie nie je v takom rozsahu možné a v prípade (jedine v prípadoch ak klient banku o chybné zaslanej platbe informuje a zároveň uvedie správny variabilný symbol). Klient nemôže legitímne očakávať, že v prípade ak platbu odošle s nesprávnymi platobnými údajmi tak, bude platba riadne započítaná. Variabilný symbol ako povinný identifikačný údaj je štandardnou súčasťou platobných operácií od platieb splátok úverov po platby súdnych poplatkov alebo faktúr. Rozhodnutie Okresného súdu Prešov, z ktorého vyplýva, že neuvedenie správneho variabilného symbolu, teda jednoznačná chyba na strane klienta je svojvôľou na strane veriteľa nemá žiadnu logiku a je zmatečné. V prípade, ak by súd alebo žalobca nepovažoval objektívnu skutočnosť, a to že platba s nesprávnymi platobnými údajmi sa nedá riadne identifikovať ako splátka úveru za dostatočné odôvodnenie daného ustanovenia, uvádzame, že tieto ustanovenia sa týkajú hlavného predmetu plnenia zo strany dlžníka a sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, čo vylučuje ich posúdenie ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

7. V podaní zo dňa 28. 07. 2022 žalovaný poukázal na ďalšie rozhodnutia v prospech jeho tvrdení.

8. Následne sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že vo vzťahu k argumentu žalovaného o druhu úveru, ktorého popis má byť uvedený vo všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“) uvádza, že je už notoricky známa rozhodovacia prax súdov v tom, že vo VOP majú byť upravené len technické a menej podstatné detaily zmluvného vzťahu, nie však uvedenie rozhodnej zákonnej náležitosti úveru, s ktorým samotný zákon spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Preto takéto tvrdenie žalovaného nemôže sanovať jeho povinnosť uviesť v zmluve túto podstatnú náležitosť. Pokiaľ ide o uvedenie doby trvania zmluvy, ide o neurčité vymedzenie, lebo nie je možné z formulácie „Zmluva sa končí úplným splatením všetkých záväzkov a pohľadávok Klienta vo vzťahu k Spoločnosti podľa Zmluvy“ žiadnym spôsobom zistiť dobu, po ktorú by mal záväzok spotrebiteľa trvať. K argumentu o nesprávnom výpočte RPMN žalovaný neuviedol žiadny relevantný výpočet, keďže ako sám priznal, ani jeho „opravný“ výpočet neuvádza takú hodnotu RPMN, aká je uvedená v zmluve. Ide teda o nesprávny údaj, čo v zásade ani nie je sporné, lebo žalovaný ho sám potvrdil. Pre predpoklady pre výpočet RPMN opäť platí to, čo je uvedené pri náležitosti druh úveru, teda že takéto podstatné náležitosti nemôžu byť uvedené kdesi vo VOP, ktoré ani spotrebiteľovi pri podpise zmluvy nie sú predložené, alebo sa na ne odkazuje s tým, že sú vyvesené na internete alebo v pobočke banky. Je zákonom vyžadované, aby celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť obsahovala celkové náklady, teda aj náklady na poistenie. Ak teda poistený úver bol, čo vyplýva aj z textu zmluvy (výška poistenia 0,83 eur mesačne) tak tento náklad tvorí celkovú čiastku určenú na zaplatenie a musí byť súčasťou aj tejto náležitosti, čo v danom prípade nie je splnené. Za daných okolností zmluvy, ktorá sa javí byť s výnimkou poistenia bez ďalších poplatkov, je smerodajné práve to, ako sa poskytnutá suma úročí, teda, aký úrok je uvedený v samotnej zmluve. Nemožno teda kategoricky tvrdiť tak, ako to uvádza žalovaný, že uvedenie úroku je menej podstatnou náležitosťou, alebo, že ho nemožno objektívne vyhodnotiť z hľadiska súladu alebo nesúladu s dobrými mravmi. Priemerné hodnoty iných úverov predstavujú tak, ako to vyplýva z ich pomenovania, určitý priemer poskytnutých úverov. Nepredstavujú teda najnižšiu mieru poskytnutých úverov. Ak teda žalovaný poskytne úver s úrokom, ktorý je dvojnásobkom, alebo je takmer dvojnásobkom priemernej úrokovej sadzby, úver je úročený o to viac v rozpore s dobrými mravmi. V súdnej veci je úroková sadzba takmer 30 % a celkové náklady presahujú 31 %. Ide aj z pohľadu doterajšej rozhodovacej praxe súdov o jednoznačne tak vysoký úrok, že ho možno za úžerný a rozporný s dobrými mravmi označiť. K vznesenej námietke premlčania je rozhodovacou praxou rovnako ustálené, že pri objektívnej premlčacej dobe je smerodajnou aplikácia 10-ročnej objektívnej premlčacej doby a to bez ďalšej potrebnej doplňujúcej argumentácie či zisťovania. Žaloba zohľadňuje plnenia mnou plnené žalovanému v rozsahu 10 rokov od podania žaloby späť. Preto tento argument neobstojí. Poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora EÚ, C485/19 vo veci LH proti Profi Credit s. r. o. z 22. 04. 2021 podľa ktorého „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“ Pri neprijateľnosti poukazuje rovnako na doterajšiu rozhodovaciu prax a to aj na tunajšom súde, pričom k pojednávaniu predloží viaceré rozhodnutia.

9. V podaní zo dňa 08. 11. 2022 sa opäť vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že pokiaľ ide o argumentáciu k nesplneniu zákonnej povinnosti uviesť v spotrebiteľskej úverovej zmluve náležitosť, poukazuje na najaktuálnejší rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8CoCsp/27/2022 z 26. 09. 2022, ktorý v tejto súvislosti definoval ako potrebné uviesť všetky zákonom vyžadované náležitosti a to v kontexte s eurokonformným výkladom vnútroštátneho práva, v tomto prípade relevantných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd okrem iného uzavrel, že „sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v bode 35 a v bode 36 odôvodnenia rozsudku v tom smere, že zmluvná náležitosť doby trvania spôsobom ako to vyžaduje zákon na vnútroštátnej úrovni a smernica na únijnej úrovni neobsahuje a jej zisťovanie z iných náležitostí, resp. výpočet samotným spotrebiteľom, požiadavke zákona na uvádzanie doby trvania zmluvy nezodpovedá. Za splnenie tejto požiadavky nemožno považovať dátum konečnej splatnosti, pretože sa jedná o iný údaj, resp. inú obligatórnu zmluvnú náležitosť. Nemožno preto relativizovať, že veriteľ nemusel postupovať podľa dikcie zákona a nemusel uviesť v zákone uvedené náležitosti. Naopak, v čase uzavretia platný a účinný zákon

jednoznačne stanovil použitím spojky „a“ dve samostatné náležitosti. Ak by chcel zákonodarca tzv. dať na výber veriteľovi, či v zmluve uvedie dobu trvania zmluvy, alebo môže uviesť termín konečnej splatnosti úveru, použil by práve slovo „alebo“. Pokiaľ ide o argumentáciu k výške úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, práve posúdenie výšky ročnej úrokovej sadzby s inštitútom dobrých mravov z dlhodobého spoločenského hľadiska považovalo tak vysokú úrokovú sadzbu, ako je žalovaným stanovená v tomto prípade, za rozpornú s dobrými mravmi, dokonca za určitý stupeň úžerného konania, ktoré nemôže mať oporu v právnom poriadku. Za takýto rozpor s dobrými mravmi už tunajší súd považoval obdobné zmluvy (aj priamo žalovaného) v konaniach vedených pod sp. zn. 11Csp/74/2020 (rozsudok z 05. 05. 2021) a 11Csp/157/2020 (rozsudok z 28. 06. 2021).

10. Podaním zo dňa 13. 02. 2023 sa opäť vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že otázka vyjadrenia náležitosti Zmluvy „doba trvania zmluvy“ bola vyriešená Najvyšším súdom Slovenskej republiky. V tejto súvislosti sa pridriavame predchádzajúcich vyjadrení a v rámci ich doplnenia poukazujeme aj na bod 23 aktuálneho rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/25/2022 zo dňa 10. 01. 2023, ktoré potvrdzuje argumentáciu žalovaného s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR: „23. Doba trvania Zmluvy je v zmluve uvedená opisným spôsobom. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ záväzok bude splnený poslednou anuitnou splátkou 20. 05. 2021, bude zmluva ukončená k tomuto dátumu. Pokiaľ však nebudú uhradené všetky anuitné splátky, zmluva bude trvať až kým spotrebiteľ dlh nevyrovná celkom. Doba trvania zmluvy je odlišný pojem ako termín konečnej splatnosti, ktorý je vyjadrený konkrétnym dátumom. Doba trvania zmluvy uvádza do kedy budú zmluvné strany viazané ustanoveniami zmluvy. Táto doba nie je vopred známa nakoľko dlžník môže úver splatiť predčasne no aj neskôr v prípade, ak sa omešká so splatením splátok, resp. s veriteľom dohodne napr. odklad splátok. V Zmluve je uvedený dátum podpisu Zmluvy, ako aj presný termín konečnej splatnosti, dokedy má dlžník úver splatiť a rovnako tak aj údaj dokedy bude Zmluva trvať - kým klient nesplatí všetky záväzky. Doba trvania úverovej zmluvy a dátum konečnej splatnosti úveru sú dva významovo rozdielne pojmy. V ideálnom prípade oba momenty nastávajú rovnako, po úhrade jednoznačne dohodnutej poslednej splátke úveru (dátum konečnej splatnosti úveru). Nie vždy však platí takto nastavený ideálny stav, že dňom konečnej splatnosti úveru sa končí aj doba trvania úverovej zmluvy. V takom prípade pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je vhodné, a ani to zákon nevyžaduje, na rozdiel od dátumu konečnej splatnosti úveru, určiť dobu trvania zmluvy presným dátumom. Je prípustné dobu trvania úverovej zmluvy určiť aj opisne tak, aby bolo jednoznačne zistiteľné, ako dlho úverová zmluva bude trvať. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje napr. na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/167/2021 zo dňa 27. 04. 2022.“ V súvislosti s namietanou výškou úrokovej sadzby uvádzame nasledovné: V prvom rade uvádzame, že žalobca v súvislosti s dojednaným úrokom poukazuje na nesprávnu štatistiku Národnej Banky Slovenska (ďalej aj „NBS“). Štatistika „Priemerné úrokové miery z úverov bánk“ zverejnená NBS na stránke: <https://nbs.sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverovbank/>, vychádza z údajov nie len za spotrebiteľské úvery, ale taktiež aj za ostatné úvery, teda napr. úvery na podnikanie, konsolidáciu dlhov, vzdelanie a pod., ktorých úrokové sadzby sú nižšie a tým pádom znižujú aj celkovú váženú úrokovú sadzbu za obe skupiny spolu. Správnu štatistikou pre porovnanie úrokovej sadzby spotrebiteľských úverov je „Banková úroková štatistika - úvery“ zverejnená NBS na stránke: <https://nbs.sk/statisticke-udaje/financne-institucie/banky/statisticke-a-analyticke-prehlady/urokova-statistika/bankova-urokova-statistika-uvery/>. Táto štatistika v prvých šiestich stĺpcoch uvádza údaje výhradne pre spotrebiteľské úvery a z tejto štatistiky vychádzal aj Najvyšší súd SR napr. v prípade konania sp. zn. 3Cdo/171/2019. V prílohe predložil záznam z Bankovej úrokovej štatistiky - úvery, dostupnej na vyššie uvedenom odkaze, v zmysle ktorej bola priemerná hodnota úrokovej sadzby spotrebiteľských úverov v mesiaci júl 2010, so splatnosťou 1 až 5 rokov vo výške 15,02 % ročne. V zmysle vyššie uvedeného v Zmluve dojednaná výška úroku 29,18 % neprekračuje dvojnásobok priemernej hodnoty. Nad rámec uvedeného poukazuje vo vzťahu k dojednanému úroku na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/25/2022 zo dňa 10. 01. 2023, ktoré potvrdzuje argumentáciu žalovaného s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej je pri posúdení primeranosti úroku potrebné zohľadniť hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Ako preukázal v bode I. písm. e) vyjadrenia zo dňa 11. 03. 2022, z porovnania hodnoty RPMN a priemernej hodnoty RPMN vyplýva, že je poskytnutý úver takmer o polovicu výhodnejší ako obdobný priemerný úver. V zmysle uznesenia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1CoCsp/25/2022: „28. Pre posúdenie primeranosti dohodnutého úroku zákonodarca v ustanoveniach Občianskeho zákonníka a v nariadení vlády č. 87/1995 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako hodnotiace kritérium posúdenia primeranosti dohodnutých úrokov a tým aj odplaty za poskytnutý úver, zvolil hranicu najvyššej prípustnej výšky odplaty práve dvojnásobok priemernej ročnej

percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnenú štvrťročne Ministerstvom financií SR. Práve od 01. 06. 2010 v tomto smere došlo k zmene v Občianskom zákonníku, a to v § 53 ods. 6, z ktorého vyplýva, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať obvykle požadovanú odplatu na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo takýmto spôsobom vytvorené dostatočné hodnotiace kritérium, podľa ktorého sa môže posudzovať primeranosť zo sektoru bánk prenesená na sektor finančného trhu ako taký, teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom, zohľadňujúc aj spotrebiteľské úvery poskytované nebankovými spoločnosťami. Aj keď pre porovnanie výhodnosti alebo nevýhodnosti poskytnutého úveru možno ako pomôcku použiť štatistiku Národnej banky Slovenska o priemerných úrokových sadzbách ako to učinil aj súd prvej inštancie, z tejto samotnej štatistiky nemožno vychádzať, nakoľko hlavným referenčným kritériom pre posúdenie primeranosti dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru je údajová databáza o údajoch z novoposkytnutých úverov veriteľmi zverejňovaná ministerstvom financií. V predmetnej veci bola zmluva o úvere uzatvorená dňa 6.5.2016. Podľa § 1 ods. 4 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. je referenčným kritériom priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnené naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.“ Na predložené rozhodnutie poukázal aj v súvislosti s dojednanou zmluvnou pokutou, ktorá predstavuje (za predpokladu nezaplatenia žiadnej splátky) maximálne 15,68% limitu stanoveného nariadením č. 87/1995 Z. z.: V zmysle uznesenia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1CoCsp/25/2022 zo dňa 10. 01. 2023: „39. Ustanovenie § 3a nariadenia č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, stanovuje maximálnu výšku sankcií v prípade spotrebiteľskej zmluvy. Odvolací súd zdieľa výklad citovaného ustanovenia § 3a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka tak, že zmluvná pokuta spolu s úrokom z omeškania nesmie prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnených podľa osobitného predpisu pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa tohto nariadenia vlády. Súd prvej inštancie vyhlásil za neplatnú spornú zmluvnú podmienku z dôvodu neprijateľnosti, pričom sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, či dohodnutá výška zmluvnej pokuty spolu s úrokom z omeškania presahuje maximálnu hodnotu stanovenú ustanovením § 3a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pretože len v takom prípade by bolo možné konštatovať neprijateľnosť zmluvnej pokuty. Za týchto okolností je určenie zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky súdom prvej inštancie zatiaľ predčasné.

11. Súd vo veci pojednával dňa 28. 09. 2022 za účasti právnych zástupcov strán sporu a 09. 11. 2022 a 17. 03. 2023 za účasti právneho zástupcu žalovaného.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami žaloby, najmä zmluvou o poskytnutí pôžičky č. 305996, prehľadom splátok a úhrad, rozhodnutiami Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, vyjadreniami strán sporu, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

13. Dňa 29. 07. 2010 uzatvorili žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ Zmluvu o pôžičke č. 305996, na základe ktorej bola žalobcovi poskytnutá pôžička vo výške 850,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 48 mesačných splátkach po 29,43 eur, pri výške úrokovej sadzby 29,18 % ročne, RPMN 29,18 % a priemernej RPMN na trhu 51,49 %. Dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 07/2014. Celková výška nákladov predstavovala sumu 522,80 eur, celková suma pôžičky 1.372,80 eur. Podanou žalobou sa žalobca domáhal určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, zaplatenia bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľných zmluvných podmienok.

14. Podľa § 261 ods. 6 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

19. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

20. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

26. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil

dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

27. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovaným bez možnosti žalobcu privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobcu ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

28. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

29. Zmluvy uzavreté medzi stranami sporu sú spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

30. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi

31. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

32. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,

34. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

35. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2

36. Podľa ust. § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

37. Podľa ust. § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

38. Podľa ust. § 19 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

39. Podľa ust. § 19 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z., ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

40. Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

41. Podľa ust. § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

42. Podľa ust. § 107 ods. 1, 2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

43. Podľa ust. § 100 ods. 1, 2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou

vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

44. Podľa § 517 ods. 1 OZ, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

45. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Uzatvorená úverová zmluva od ktorej žalobca odvádza svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobca bol v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Nakoľko zmluvy uzavreté medzi stranami sporu majú charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musia obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

48. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

49. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

50. Nepochybne uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

51. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

52. Ohľadom prvého výroku, súd dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje niektoré z obligatórnych náležitostí, a to podľa § 9 ods. 2, písm. f), g) zákona č. 129/2010 Z. z. - v zmluve o úvere nie je

uvedená doba trvania zmluvy, ďalej celková výška spotrebiteľského úveru je uvedená nesprávne a z toho vyplýva aj nesprávne uvedená RPMN. Žalovaný v rámci obrany tvrdil, že doba trvania úveru je uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach formuláciou „Zmluva sa skončí úplným splatením všetkých záväzkov a pohľadávok Klienta vo vzťahu k Spoločnosti podľa Zmluvy“, pričom poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR podľa ktorého určenie doby trvania zmluvy je dostačujúce, ak je uvedené aj takýmto opisným spôsobom. K uvedenému súd uvádza, že v prípade, ak by doba trvania zmluvy bola uvedená priamo v zmluve medzi ostatnými podmienkami, nemal by k uvedenému námietky, avšak v zmluve ktorá je predmetom sporu, je doba trvania uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach drobným nečitateľným písmom, ktoré je v polovičnej veľkosti písma oproti tomu, ktoré bolo neskôr ustanovené ako minimálna veľkosť písma spotrebiteľských zmlúv. Súd poukazuje taktiež na to, že dlžníkom je osoba, ktorá v čase podpisu zmluvy bola vo veku takmer 60 rokov a prečítať ustanovenia, ktoré boli uvedené či už v rámci Vyhlásenia klienta alebo v rámci Všeobecných obchodných podmienok vo veľkosti písma cca 1 mm, bolo obzvlášť obtiažne, ak nie aj nemožné. Nemožno opomíňať všeobecné ustanovenie občianskeho zákonníka, a to, že právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Preto súd uzavrel, že náležitosť „uvedenie doby trvania zmluvy“, tak ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, nebola v tejto zmluve splnená, nakoľko nemôže byť platné ustanovenie, ktoré je v zmluve uvedené takým malým písmom, že spôsobuje nezrozumiteľnosť zmluvy. Druhou náležitosťou bola „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, kde žalovaný uviedol, že poisťné nemalo byť zarátané do celkových nákladov, nakoľko bolo dobrovoľné. Z predloženej zmluvy však vyplýva, že v texte je už predtlačené, že dlžník má záujem o poisťenie a taktiež že mu bolo sprostredkovateľom odporúčané. Formulácia ohľadom poisťenia okrem toho, že je taktiež uvedená drobným ľahko čitateľným písmom navádza dojem, že dlžník môže odmietnuť poisťenie viac menej iba vtedy, keď nespĺňa podmienky pre jeho poskytnutie. V Zmluve o poskytnutí pôžičky, č. 6075973 z 29. 07. 2010 je uvedená nesprávne celková suma pôžičky - 1.372,80 eura a výška celkových nákladov spotrebiteľa - 522,80 eura. Keďže žalobca mal úver žalovanému zaplatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 29,43 eura, celková suma pôžičky tak predstavuje správne sumu 1.412,64 eura (48 x 29,43 eura = 1 412,64 eura). Celková výška nákladov predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú má spotrebiteľ na úver skutočne zaplatiť (výška mesačnej splátky x počet splátok), čo predstavuje v danom prípade sumu 1.412,64 eura a výškou poskytnutého úveru 850,- eur. Skutočná celková výška nákladov je preto správne 562,64 eura. Taktiež súd dospel k záveru, že RPMN je vypočítané nesprávne, nakoľko žalovaný nezapočítal pri výpočte RPMN poisťné, čo vyplýva z jeho vyjadrenia, ktoré však podľa názoru súdu jednoznačne malo byť súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný nepoužil správne vstupné údaje nakoľko splátka bez poplatku za fakultatívne poisťenie úveru bola vo výške 28,60 eur nie je ničím podložené, nakoľko výška mesačnej splátky uvedená v zmluve predstavuje sumu 29,43 eur. Žiadna iná výška splátky sa v zmluve nenachádza. Spotrebiteľ si jednoduchým matematickým prepočtom počet splátok krát výška splátky musí byť schopný vypočítať akú sumu je povinný zaplatiť. Následné zahmlievanie zo strany dodávateľa nie je podľa ustanovení o ochrane spotrebiteľa prípustné. V prípade, ak je v zmluve uvedená výška splátky 29,43 Eur avšak podľa tvrdenia žalovaného mala byť výška splátky 28,60 eur, súd je toho názoru, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu nesprávne uvedenej výšky splátky. Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia, neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie vyššie uvedených náležitostí, spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

53. Predmetný úver bol spotrebiteľovi žalobcovi poskytnutý bankovým subjektom a spotrebiteľ očakáva riadnu odbornú starostlivosť pri postupe s poskytnutím úveru. Uvedenie nesprávnej celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neuvedenie doby trvania zmluvy, resp. uvedenie iba vo všeobecných obchodných podmienkach nečitateľným písmom, uvedenie nesprávneho údajá RPMN, zavádzanie spotrebiteľa, je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch. Takéto konanie je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto dodávateľ nemôže požívať právnu ochranu a súd rozhodol, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

54. Súd sa taktiež musel vyrovnáť s námietkou premlčania, ktorú v priebehu konania vzniesol žalovaný. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok bezdôvodne obohatil, t. j. v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t. j. v objektívnej premlčacej dobe. Začiatok objektívnej a subjektívnej

premlčacej doby je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho začiatku, plynutia aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa žalobkyňa dozvedela, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalovaný subjektívnu premlčaciu lehotu nenamietal. Len pre úplnosť súd dodáva, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť keď sa žalobca dozvedel kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, a to zistil od svojho právneho zástupcu, ktorého splnomocnil dňa 15. 09. 2021. Žaloba bola podaná 14. 12. 2021, teda v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Žalovaný však namietal lehotu objektívnu, pričom uviedol, že úver bol splatený v roku 2014, a teda 3 ročná premlčacia doba už uplynula. Pokiaľ ide o vyriešenie otázky, či na daný prípad je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, súd poukazuje na väčšinou rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove (napr. rozhodnutie sp. zn. 21Co/72/2014), z ktorej vyplýva, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u tejto spoločnosti vyššia odborná úroveň a dodržiavanie právnych predpisov vzťahujúcich sa na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalovaný pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj oveľa väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia týchto zákonných povinností. Ak žalovaný obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neuvedením všetkých požadovaných náležitostí, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bezprávneho dôvodu. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobcom v snahe získať prospech, ťažko je možné uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarcu pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s 10-ročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo, t. j. kedy boli zo strany žalobcu vykonané jednotlivé úhrady splátok úveru. Žaloba bola podaná na súd dňa 14. 12. 2021, pričom žalobkyňa vykonala úhrady nad rámec poskytnutého úveru najskôr 29. splátkou, t. j. dňa 31. 12. 2012. Z uvedeného vyplýva, že 10-ročná objektívna premlčacia doba podľa § 122 Občianskeho zákonníka v čase podania žaloby neuplynula, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 14. 12. 2021. Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná, preto súd žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 562,64 eur vyhovel a zaviazal žalovaného na jej zaplatenie žalobcovi. Ďalej súd vyhovel žalobe aj v časti úrokov z omeškania a v zmysle žalobného návrhu postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z. priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.02.2022 do zaplatenia. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 24. 02. 2022, teda v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka nastala dňa 25. 02. 2022 splatnosť nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a dňom 26. 02. 2022 sa žalovaný dostal ohľadne tohto plnenia do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

55. Pokiaľ ide o návrh žalobcu určiť, že zmluvné podmienky uvedené v žalobe sú neprijateľné, tak súd poukazuje na ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka, ktoré sa týka podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

56. V tomto prípade je neprijateľným Vyhlásenie klienta, v znení: „Prehlasujem, že súhlasím so Zmluvnou pokutou a Sankčným úrokom prislúchajúcim Spoločnosti pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti plniť Splátky riadne a včas, ako aj s tým, že Spoločnosť má možnosť účtovať si kompenzáciu ušlých výnosov.“ Zmluvnú pokutu, sankčný úrok, či kompenzáciu ušlých výnosov si žalobca s právnym predchodcom

žalovaného individuálne nedojednal. Tie boli včlenené malým písmom do textu úverových podmienok zo strany právneho predchodcu žalovaného, pričom on ich nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom na neurčitosť daného zmluvného ustanovenia nie je možné zistiť ani prípadnú výšku zmluvnej pokuty, sankčných úrokov alebo ušlých výnosov. Nie sú zrejmé konkrétne podmienky, takáto zmluvná podmienka v tomto znení je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že ak by dodávateľ so spotrebiteľom zaobchádzal čestne a rovnocenne, spotrebiteľ by po individuálnom dojednaní určite nesúhlasil s takouto neurčitou zmluvnou podmienkou. Z tohto dôvodu sú naplnené predpoklady neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky.

57. Čo sa týka zmluvnej podmienky Vyhlásenie klienta, v znení: „Svojím podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nespĺním svoj záväzok splácať Pôžičku v stanovených termínoch Splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti Pôžičky podľa tejto Zmluvy, aby Spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia Zabezpečovanej pohľadávky Spoločnosti voči mne. Výška zrážok zo mzdy a z iných príjmov bude zodpovedať výške Splátok podľa tejto Zmluvy. Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto Zmluva súčasne aj Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“, podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto nerovnováha sa prejavuje v tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie bez toho, aby sa musel obrátiť na súd za účelom získania exekučného titulu. V dôsledku tejto dohody by sa veriteľ mohol vyhnúť súdnemu konaniu, v rámci ktorého by súd preskúmaval platnosť zmluvy o úvere a v nadväznosti nato dodržanie právnych noriem na poli ochrany spotrebiteľa. Dohoda o zrážkach zo mzdy výrazne zjednodušuje postavenie veriteľa a to až do takej miery, že dochádza minimálne k oslabeniu dlžníka brániť sa tomu, aby od neho nebola vymáhaná vyššia suma, na akú by mal veriteľ v zmysle objektívneho práva nárok. Taktiež sa teda jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

58. Ďalšiu zmluvnú podmienku, Vyhlásenie klienta v znení: „Súhlasím, aby Spoločnosť v zmysle zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon“) poskytla moje osobné údaje a údaje uvedené v tejto Zmluve (ďalej len „údaje a informácie“) aj svojej ovládajúcej osobe Všeobecnej úverovej banke, a. s. (VÚB, a. s.) a jej dcérskym spoločnostiam, spoločnosti Intesa Sanpaolo, Taliansko za účelom interného výkazníctva, zvýšenia kvality mne poskytovaných služieb a ponuky služieb a produktov týchto spoločností patriacich do skupiny s úzkymi väzbami k VÚB, a. s., a to v rozsahu údajov uvedených v tejto žiadosti na dobu 10 rokov od podpisu žiadosti, pričom som oprávnený odvolať svoj súhlas najskôr po jednom roku od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným oznámením doručeným na adresu: Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok. Potvrdzujem dobrovoľnosť tohto súhlasu. Súhlasím, aby Spoločnosť poskytovala moje osobné údaje v rozsahu identifikačných údajov uvedených v tejto Zmluve, údajov týkajúcich sa mojich záväzkových vzťahov medzi mnou a Spoločnosťou a údajoch o plnení mojich záväzkov vyplývajúcich z týchto vzťahov a za účelom uvedeným v Informácii podľa § 10 Zákona (ďalej len „Informácia“) prevádzkovateľovi Non Banking Credit Bureau, záujmové združenie právnických osôb, v skratke NBCB, Identifikačné číslo: 420 534 04, so sídlom Cintorínska 21, 811 08 Bratislava zapísané v registri záujmových združení právnických osôb vedenom Krajským úradom v Bratislave. Svoj súhlas udeľujem na dobu 5 rokov v prípade neakceptácie návrhu Zmluvy jednou zo zmluvných strán. V prípade vzniku zmluvného vzťahu svoj súhlas udeľujem na dobu 10 rokov po uhradení všetkých mojich záväzkov voči Spoločnosti v súlade s platnou právnou legislatívou. Tento súhlas je možné odvolať len za podmienky, že v lehote stanovenej týmto súhlasom sa hodnoverne preukáže ich nezákonné spracúvanie a tým porušovanie mojich práv a právom chránených záujmov ako dôsledku takéhoto spracúvania.“, súd taktiež považoval a neprijateľnú z dôvodu, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy alebo Zmluvy o zabezpečení bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, s overovaním osobných údajov u iných osôb podľa uváženia účastníka konania, so spracovaním osobných údajov na účely priameho marketingu, telefonického kontaktu, elektronickej formy komunikácie a korešpondencie medzi stranami, a ďalšie, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Podmienky sú neprijateľné z dôvodu, že v rozpore s požiadavkami dobrej viery zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, postrádajú akýkoľvek rozumný základ a sú spôsobilé založiť vážny zásah do súkromného a rodinného života.

59. Zmluvnú podmienku v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať evidenčné číslo uvedené v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze k platbe sa považuje za neuhradenie Splátky so všetkými následkami s tým spojenými.“, súd taktiež považuje za neprijateľnú, nakoľko touto formálnou požiadavkou veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku uhradil.

60. Zmluvnú podmienku v znení: „Spoločnosť je oprávnená požadovať od Klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa Klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej Splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je Klient povinný zaplatiť Zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej Splátky. V tejto deň sa pokuta stáva aj splatnou.“, je taktiež neprijateľnou zmluvnou podmienkou z dôvodu že zmluvnú pokutu si žalobca s právnym predchodcom žalovaného individuálne nedojednal. Bola včlenená malým písmom do textu úverových podmienok zo strany právneho predchodcu žalovaného, pričom ich nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Súd najmä poukazuje na veľmi krátku lehotu splatnosti zmluvnej pokuty, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

61. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne vzhľadom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takého vzťahu je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa.

62. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú.

63. Občiansky zákonník obsahuje iba demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania v štandardnej formulárovej zmluve, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

64. Súd má za to, že išlo o vopred pripravený text veriteľa, kedy absentuje vôľa zmluvných strán dohodnúť sa na povinnosti dlžníka platiť platby na iný účel, ako je splatenie istiny úveru. Išlo o podmienky, ktoré nebola individuálne dohodnuté a predstavujú ľubovôľu dodávateľa započítať platby na iný účel ako boli určené, čo jednoznačne spôsobuje nerovnováhu v spotrebiteľských vzťahoch v neprospech spotrebiteľa.

65. Súd na záver neprijateľnosti zmluvných podmienok dodáva, že v zmysle čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13 nekalá zmluvná podmienka spotrebiteľa nezaväzuje a v tejto súvislosti dokonca nie je potrebné, aby spotrebiteľ túto podmienku vopred napadol. Cieľ, ktorým je posilnenie ochrany spotrebiteľa, totiž nemožno dosiahnuť, pokiaľ by sami spotrebiteľia boli povinní namietat' nekalý charakter zmluvnej podmienky. Účinnú ochranu spotrebiteľa možno zaručiť len v prípade, ak je vnútroštátnemu súdu priznaná možnosť posúdiť ex offo takúto podmienku. Vnútroštátny súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel. Ak takúto podmienku považuje za nekalú, zdrží sa jej uplatnenia, s výnimkou prípadu, keď spotrebiteľ proti tomuto namieta (viď rozsudok Súdneho dvora EÚ zo 04. 06. 2009, PANNON GSM, C-243/08, 20091-04713).“

66. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

68. Žalobca bol v súdnom konaní úspešný v celom rozsahu, a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.